

Anya énekel

1.

Foszlik a fény, mint a reggeli kalács, mint hullám a hajban, hömbörödik a dagály, mohotkaraj úszik a szoknya fodrain, Apa rám kacsint, szokás szerint nyakkendőben mosogat.

2.

Misával ma esőre vadásztunk. Elrejtőztünk a harisnyagyár mögé, és kémlelni kezdtük az eget. Ilyenkor szürke és végtelen felhőt kell keresni, mert a nagyit azt mondta, hogy a felhőben, aminek látszik a vége, nincsen semmi.

3.

A mujanyüszök lusták és kövérek. Emiatt szégyellik magukat és nagyon félnek, meg még sokat bóbiskolnak és nyafognak is. Az idő rájuk se hederít. Apa szerint, amíg meg nem születtem, a nagyit is mujanyüsz volt.

4.

Nagyit olyan, mint egy hatalmas felhő ég nélkül. Ma azt mondta, egyszer szerelmet vallott neki egy hajóskapitány, akinek saját tengere is volt, de ő inkább a nagypapát választotta. Meg azt is mondta, hogy nem jó, ha büntudatból teszünk jót. Nem szeretem a felnőtt szavakat. Bedugul tőlük a fülem.

5.

Igyekez! Ma nem jövök. Szeretlek. Nem érünk oda a fogorvoshoz! Telefonálnom kell!

*Nem baj, szívem, kimossuk. Ne menj a homokozóba! Majd apa begombolja!
Anyá emléke ideges fény.*

6.

Tegnap kiesett az egyik tejfogam. Azért hívják így, mert ha már régóta a szánkban van, úgy fut ki onnan, mint a tej a lábasból.

7.

Apával minden szombaton máshol kávézunk. Tegnap egy olyan helyen voltunk, ahol lehetett cicát simogatni. Megszámoltam, tizenegy cica cirmoskodott a vendégek körül. Nyúltak-máltak, mint a gumicukor. Tizenegy gumigombolyag. Nagyi azt mondja, a macskák nem cirmoskodnak, a macskák macskáznak. Lehet, de mi cicákat láttunk. Apa szerint heréltek, de ha szeretném, jövő héten is kávézhatunk a cicasimogatóban.

8.

A planetárium teljesen összezavart. Hogy a hold, hogy az úr, hogy Misa meg a csillagok, hogy mind olyan messze jár, de az odakint és az idebent, mintha csak huncut ikerpár-talány, hogy ami éjjel az emlék hidegét görgeti, az nappal habosan szalad a szív alá, mint a tej, a szél, bolygók közt tekergő biciklis magány, ami lehajol hozzánk, és fénytelen, ma nem tudok faggatózni sem.

9.

Búzamezőn vágató lekvárménések – mondta egy reggel Anya. Azelőtt nem szerettem a lekváros kenyeret.

10.

A felnőttek nagyon furcsák. Folyton az öregségről beszélnek. A postás bácsi, a pék, az ablakmosó, de még a pizzás fiú és az a szép néni a cicasimogatóból is azt mondja, „öregszem”, közben lesüti a szemét, és savanyú képet vág. Erre valaki mindig megértően bólogat. Ma iskola után nagyival bementünk a cukrászdába marcipánért. A pultnál a néni kedvesen mosolygott, és megkérdezte, mit kérek. Én mondtam, hogy azt a kék marcipánbékát, majd gyorsan hozzátettem, hogy én bizony „gyerekszem”, és közben grimaszoltam egy kicsit. Erre a néni arcán kockásra öregedett a mosoly, és többet nem is nézett rám. Felnőttek. Furcsák. Irkafoltosak.

11.

30 A világon a legtöbb fát a mókusok ültetik. Az van, hogy néha megfélekednek róla, hogy az ebédhez összegyűjtött magokat elásták.

12.

Megeszem a telet. Na jó, nem eszem meg, de szépen megkérem, hogy most már máshová is látogasson el, mondjuk oda, ahol már nem élnek emberek. Mondjuk az Északi- vagy a Déli-sarkra. Értse meg. Az utcán túl hideg van az ott lakóknak.

13.

Február – kesztyűgyár.
Brokkoli – erdő.
Karácsony – mogyorós bejgli bugyolával.
Anya – nagyibeszéd, üres kottalap.
Séta – Apa sünit mutat.
Hazamenni – Hold.
Misa.

14.

Ma azt mondták a híradóban, hogy valahol elloptak egy erdőt. Ezt nem igazán értem. Például milyen lehet egy ellopott erdőben őznek lenni, és vajon egy lopott erdő fölött is látni hullócsillagot? Akitől ellopták, hogyan vette észre, és a tolvaj mit kezd az erdővel, amit előtte nem tudott?

15.

Anya a rádióban énekel. Ilyenkor szomorúak vagyunk, mint mikor kevés szörp jut a víz alá, de aztán Apa ölbe vesz, csöndje körbeéri a magányt.

16.

Emlékszem, egyszer sulis után, amikor hazaértem, Apa a nappaliban telefonált. Csöndben levettem a csizmám, és a konyha felé vettem az irányt, amikor hirtelen összenéztünk. Megálltam. Minden lassú lett és szomorú. Az ablak előtt állt, hol engem figyelt, hol a viaskodó szelet. Nem beszélt. Hallgatott valakit, majd anélkül, hogy elköszönt volna, letette a kagylót, a szél felé fordult, és azt mondta: „A gyémántból jó, meleg dalok nőnek.” Aztán percekig álltunk szótlanul. Én őt néztem, ő meg a szelet. Néhány nappal később megkérdeztem a nagyit. Azt mondta, hogy ezeket a kőszívű csöndeket az Isten teszi közénk, de néha nyugodtan ugrálhatok rajtuk.

17.

Misa azt mondja, hogy a tündérek fölmehetnek az Istenhez, de aztán megint lejöhetnek, és láthatják az anyukájukat, és elmehetnek együtt vásárolni, meg énekelnek az Istennek, és hogy ezekre a dolgokra néha sokat kell várni, de végül is aztán mindenki hazamegy a föld alá.

18.

Apa és nagyi veszekedtek. Felhallatszott a padlásra, annyira kiabáltak. Apa szerint csak várni kell türelmesen, mintha a vasútállomáson lagnánk, nagyi szerint viszont, amióta anya elment, olyanok vagyunk, mint az arany sakál. Csak mi nem az elhullott állatokat, hanem az elhullott időt esszük. Aztán becsapódott az ajtó, de olyan hangosan, mint amikor a vihar veszekszik.

19.

Pontosan emlékszem arra a napra, amikor utoljára hisztiztem. Azelőtt történt, amikor Apa elmagyarázta, hogy amikor tehetetlenek és magányosnak érezzük magunkat, akkor gyakran azt hisszük, hogy nekünk akkor nem szabad tehetetlenek és magányosnak lennünk, és hogy olyankor valakinek gyorsan tennie kell valamit azért, hogy ne érezzük magunkat tehetetlenek és magányosnak.

20.

Ma elmentünk a fülészetre. A doktor bácsi szerint nincsen semmi baj. Apa szerint viszont megnyugtatóbb lenne, ha minden rendben volna.

21.

- Apa?
- Tessék, Cselle.
- Hány könyvet írtál eddig összesen?
- Hatot.
- És Isten meg tudja ölni magát?
- Nem tudom.
- Hogyhogy?
- Ne hülyéskedj. Jó éjszakát.
- Jó éjszakát.

22.

Talán nincsenek is felnőtt szavak. Csak szavak vannak, amik a felnőttek szájában spenót- és citromízű köddé válnak, és amikor beszélni kezdenek, ez a köd aztán elkezd úszni közöttük, és egyre sűrűbb és sűrűbb lesz ez a köd, mert a felnőttek folyton beszélnek valamiről, egészen addig, amíg végül ők is spenót- és citromízű köddé válnak. Apa más. A szavai olyan tiszták és finomak, mint a frissen mosott eper. Jut eszembe, ma Apával alszom. Reggel megígérte, hogy így lesz.

23.

Ha teljesülne két kívánságom, először is boldog szeretnék lenni. Ha boldog volnék, akkor sok dolognak meg kellene változnia. A második kívánságom pedig az lenne, hogy mindenki más is legyen boldog. Mindenki, az egész világon. Még akarata ellenére is.

24.

Fannival ma iskola után a tündérparton hintáztunk. Szerinte Misa szerelmes belém. Azóta nyaggat ezzel, amióta Gergő neki adta az úrhajós radírját.

25.

Szeretem a tavaszt. Ilyenkor éhes vagyok, és a nagyi nem bír magával. Tátsátok a szátokat a nap felé, hogy a fényben fogócskázó D-vitaminok egy kicsit megigazítsák a torkotokban rosszalkodó bacikat – ismétlgeti. Ilyenkor Apa pofákat vág és csak nevet, együtt a szél hátára kötünk minden bánatot.

Ültess kekszet, tulipánt,
kiflit, tejet, csokifát,
fogd a bajt, ne fogd be szád,
köpd ki a szót, hogyha bánat.

26.

Holnap Apával Dani bácsinál vacsorázunk. Dani bácsi Apa legjobb barátja. Miután anya elment, egy hétig aludt a nappalinkban. Nagyi ezt nem nézte jó szemmel. Szerinte a bácsi egy közönséges szoknyavadász – így mondta –, aki csak azért bújik a nőkhöz, mert gyűlöli őket, és fél tőlük.

Nem nagyon értem az egészséget. Nekem is van szoknyám. Sok szoknyám is van, és ha nagy leszek, én is nő leszek. Akkor majd Dani bácsi már nem fog szeretni, és miközben fél tőlem, majd hozzám szeretne bújni? Misa is eszembe jutott. Nem akarok holnap nadrágban iskolába menni.

27.

Megint a krumplibüféről álmodtam. Volt ott krumplis tészta, krumplileves és krumplilángos is. Sült krumpli, főtt krumpli, karalábés és püré. Rakott, csapott, töltött, öltött, burgonyaszírom és krokett. Volt paprikás, tojásfészekes, sajt alatt sült és szalonnás. Sztrapacskát – nem vadkacsát – és krumplitorát ettek ott. Padlizsánnal bélelt tócsni is volt, mígnem elfogyott.

28.

Fanni az iskolában ma elmondta, hogy az apukája ősszel elfelejtette bevinni a garázsba a bicaját, így az egész télen kint fagyoskodott a házuk mögötti szedres támasztéka alatt, és sok minden el is romlott rajta, de aztán tegnap Fanni anyukája megígérte, hogy még a héten meg fogják javítani a kerékpárjavítóban, és akkor majd tudunk együtt tekeregni.

Pont, pont, ribizli,
rozsdás lett a bicikli.
Eső verte, vihar rázta,
jég ütötte, hó vadászta.
Tél elől nem volt ki óvja,
elromlott a dinamója.
Decembertől márciusig
viselte a nyári gumit.
Ázik, fázik, vázig vízben,
mára várják a szervizben.
Foltot kap a gumibelső,
jobb helyeken ez az első.
Gyógyítják a hátsó lámpát,
leviszik a váltó lázát.
Küllőmosás, fékpatkolás,
készülődik a száguldás.
A kormányon maslis csengő
szól, ha túl közel egy felhő,
vagy csak aki gyalog halad,
bringa nélkül jól lemarad.

29.

Nagyi szerint a hinták a világ legszebb és legszomorúbb játéka, olyanok, mint Apa könyvei. Használat után sem állnak meg teljesen. Így ringatják a múlt időt.

30.

Délután elmentünk a cicasimogatóba. Ez azért furcsa, mert ma szerda van. Apa magának is kakaót kért, amikor egy nagyon szép néni ráköszönt. Kiderült, hogy ők tudták, hogy találkozni fognak, csak én nem. Beszélgetni kezdtek, de nem úgy, ahogy mi szoktunk, vagy ahogy Dani bácsival szokott. A néni nagyon sok mindent kérdezett, és amikor Apa válaszolt, mindig irkált valamit. Végül szinte már csak Apa beszélt, mégis, az egész olyan rajzszöges és lényegtelen volt.

Hazafelé aztán elmondta, hogy a néni újságíró vagy mi, hogy az a munkája, hogy emberekkel beszélget, és hogy ők most a gravitációról beszélgettek. Ez Apa új könyvének a címe. Meg azt is mondta, hogy amikor a néni majdnem annyi idős volt, mint most én, akkor megtámadta egy Killer nevű, fehér pitbull. Tavaly engem is megharapott egy kutya, de én inkább a krumplibüfében akarok dolgozni.

31.

Ma nagyon későn értünk haza. Nyűgös vagyok, egész nap nem vehettem le a cipőm, és estére a lábam olyan szagú lett, mint a nagyi balzsamecetje.